KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies
An international, peer-reviewed academic journal
e-ISSN: 2456-5148
Vol. 6, No. 03 (2026) 6

களஞ்சியம்
Peer-reviewed · Open access · Google Scholar
Crossref DOI · SJIF Impact Factor 3.5 · Quarterly
Online@: ngmtamil.in
DOI: 10.63300/kijts603112026.53

UGC Approved by Transparent Peer Review

ARTICLES

புனைவிலிருந்து வாழ்வியலுக்கு: நவீனத் தமிழ் நாவல்களில் பெண்களின் சூழலியல் மரபறிவும் தலைமுறையிடைப் பரிமாற்றமும்

From Fiction to Lived Reality: Women's Ecological Knowledge and Intergenerational Transmission in Modern Tamil Novels

Dr. M. HEMALATHA[1,*]

[1] Assistant Professor , Department of Tamil Vellalar College for Women (Autonomus), Erode -638012
***Corresponding author:** Dr.M.HEMALATHA, hemapreethi1974@gmail.com
ORCID iD: Dr.M.HEMALATHA https://orcid.org/0009-0001-2269-1768

ARTICLE INFO

Article history
Received: 25 October 2026
Revised: 28 October 2026
Accepted: 10 November 2026

Article ID
KIJTS-2026-0037

Peer review
Double-blind peer review

Keywords
ecofeminism
traditional knowledge
intergenerational transmission
modern Tamil novel
ecocriticism
oral knowledge
landscape-based fiction
women's knowledge tradition

ABSTRACT

The central finding of this study is that modern Tamil novels consistently portray women as custodians of ecological knowledge and as teachers who transmit it to the next generation. Female characters draw on refined experiential knowledge in six domains: seed saving, water-body management, herbal medicine, weather forecasting, food preservation, and livestock care. This knowledge is not written down. It passes orally, through demonstration, ritual, song, proverb, and storytelling, from grandmother to mother and from mother to daughter.

The study analyses twelve modern Tamil novels set in the Karisal, Marutham, Neithal, Kurinji, and Kongu landscapes, using three theoretical frameworks: ecofeminism, indigenous knowledge theory, and ecocriticism. The methods used are qualitative content analysis, thematic coding, and comparative reading.

The study establishes that the traditional knowledge in these novels is more than narrative backdrop. It holds practical, life-oriented guidance for present-day problems such as drought, water scarcity, soil degradation, and food insecurity. At the same time, the novels sorrowfully record how modern agriculture, urban migration, formal education, and the spread of media are breaking this chain of transmission. The study also proposes a five-stage model for returning this knowledge, preserved in fiction, to lived reality through documentation, curriculum, and community action.

How to cite this article: Dr.M.HEMALATHA (2026). புனைவிலிருந்து வாழ்வியலுக்கு: நவீனத் தமிழ் நாவல்களில் பெண்களின் சூழலியல் மரபறிவும் தலைமுறையிடைப் பரிமாற்றமும். *KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies*, *6*(03), 623–633. https://doi.org/10.63300/kijts603112026.53
Copyright and licence: © 2026 The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

நவீனத் தமிழ் நாவல்கள் பெண்களைச் சூழலியல் அறிவின் காப்பாளர்களாகவும் அதனை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கடத்தும் ஆசிரியர்களாகவும் தொடர்ந்து

சித்திரிக்கின்றன என்பதே இவ்வாய்வின் மையக் கண்டுபிடிப்பு. விதை சேமிப்பு, நீர்நிலை மேலாண்மை, மூலிகை மருத்துவம், பருவநிலை கணிப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பு, கால்நடை பராமரிப்பு ஆகிய ஆறு அறிவுக் களங்களில் பெண் கதைமாந்தர்கள் நுட்பமான அனுபவ அறிவைக் கையாள்கின்றனர். இவ்வறிவு ஏட்டில் எழுதப்படாதது; வாய்மொழி, செய்துகாட்டல், சடங்கு, பாடல், பழமொழி, கதைசொல்லல் ஆகிய வழிகளில் பாட்டியிடமிருந்து தாய்க்கும், தாயிடமிருந்து மகளுக்கும் கடத்தப்படுகிறது.

இவ்வாய்வு கரிசல், மருதம், நெய்தல், குறிஞ்சி, கொங்கு ஆகிய நிலப்பகுதிகளைக் களமாகக் கொண்ட பன்னிரண்டு நவீனத் தமிழ் நாவல்களைச் சூழல்பெண்ணியம், மரபறிவுக் கோட்பாடு, சூழலியல் திறனாய்வு ஆகிய மூன்று கோட்பாட்டுச் சட்டகங்களின் வழி பகுப்பாய்வு செய்கிறது. பண்புசார் உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வு, கருப்பொருள் குறியீட்டாக்கம், ஒப்பீட்டு வாசிப்பு ஆகிய முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

நாவல்களில் இடம்பெறும் மரபறிவு வெறும் கதைப் பின்னணியாக நிற்கவில்லை; அது வறட்சி, நீர்ப் பற்றாக்குறை, மண்வளச் சிதைவு, உணவுப் பாதுகாப்பின்மை போன்ற இன்றைய சிக்கல்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய வாழ்வியல் வழிகாட்டுதல்களைக் கொண்டுள்ளது என்பதை ஆய்வு நிறுவுகிறது. அதே வேளையில், நவீன வேளாண்மை, நகர இடப்பெயர்வு, முறைசார் கல்வி, ஊடகப் பெருக்கம் ஆகியவை இப்பரிமாற்றச் சங்கிலியை அறுக்கின்றன என்பதையும் நாவல்கள் வருத்தத்தோடு பதிவு செய்கின்றன. புனைவில் பாதுகாக்கப்பட்ட இவ்வறிவை ஆவணப்படுத்தல், கல்வித்திட்டம், சமூகச் செயல்பாடு ஆகியவற்றின் வழி வாழ்வியலுக்குத் திருப்பும் ஐந்து படிநிலை மாதிரி ஒன்றையும் இவ்வாய்வு முன்வைக்கிறது.

திறவுச் சொற்கள்: சூழல்பெண்ணியம், மரபறிவு, தலைமுறையிடைப் பரிமாற்றம், நவீனத் தமிழ் நாவல், சூழலியல் திறனாய்வு, வாய்மொழி அறிவு, நிலம்சார் புனைவு, பெண் அறிவு மரபு.

1. முன்னுரை

தமிழ்ச் சமூகத்தின் சூழலியல் அறிவு பெரும்பாலும் பெண்களின் அன்றாடச் செயல்களில் வாழ்ந்து வந்துள்ளது. விதைநெல்லை வெயிலில் உலர்த்தி வேப்பிலையுடன் பானையில் சேமிப்பது, காய்ச்சலுக்கு வேலியோரத்தில் மூலிகை பறிப்பது, எறும்புகள் முட்டையுடன் மேடு நோக்கிச் செல்வதைக் கண்டு மழையை முன்னறிவது, கால்நடையின் சாணத்தை வறட்டி எருவாக்குவது போன்ற செயல்கள் எளிய வீட்டு வேலைகளாகத் தோன்றலாம். ஆனால் அவற்றின் பின்னால் நூற்றாண்டுகளாகச் சோதித்தும் திருத்தியும் உருவான ஒரு முழுமையான அறிவுமுறை இயங்குகிறது. இதனையே இவ்வாய்வு ‘பெண்களின் சூழலியல் மரபறிவு’ என்று வரையறுக்கிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி முதல் தமிழ் நாவல் தன் களத்தை நகர நடுத்தர வர்க்கத்திலிருந்து வட்டாரம், சாதி, தொழில், நிலம் சார்ந்த வாழ்வுக் களங்களுக்கு விரிவுபடுத்தியது. கரிசல் நிலத்தின் வறட்சி, கடற்கரையின் உப்பளம், கொங்குப் பகுதியின் மேய்ச்சல் நிலம், மலைப்பகுதியின் தேயிலைத் தோட்டம், காவிரிப் பாசனப் பகுதியின் வயல்வெளி என நிலமே கதையின் மையமாக மாறியது. இந்த நிலம்சார் நாவல்களில் பெண்கள் வெறும் குடும்பச் சுமைதாங்கிகளாக மட்டும் அல்லாமல், நிலத்தையும் நீரையும் உயிரினங்களையும் புரிந்துகொண்ட அறிவாளிகளாகவும் தோன்றுகின்றனர். பாட்டியின் கதைகள், தாயின் அறிவுரைகள், அத்தையின் மருத்துக் கைப்பழக்கம் ஆகியவை புனைவின் உள்ளே ஒரு வாழும் ஆவணக்காப்பகமாகச் செயல்படுகின்றன.

இதுவரையிலான தமிழ் நாவல் திறனாய்வுகள் பெண்ணியத்தையும் சூழலியலையும் தனித்தனியே அணுகியுள்ளன. பெண்ணியத் திறனாய்வுகள் ஒடுக்குமுறை, உடல், குடும்ப அதிகாரம் ஆகியவற்றையே மையமாகக் கொண்டன; சூழலியல் திறனாய்வுகள் இயற்கை வருணனை, நிலத்திணைக் கோட்பாடு, சூழல் சீரழிவு ஆகியவற்றை முன்னிறுத்தின. இவ்விரண்டும் சந்திக்கும் புள்ளியான ‘பெண் அறிவு சூழல் தலைமுறை’ என்ற முக்கோணத்தை மையமாகக் கொண்ட ஆய்வுகள் அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. அதிலும் முக்கியமாக, அறிவு ‘என்னவாக இருக்கிறது’ என்பதை மட்டுமல்லாமல் ‘எவ்வாறு கடத்தப்படுகிறது’ என்பதையும் அதாவது தலைமுறையிடைப் பரிமாற்றத்தின் இயங்குமுறையையும் ஒருங்கிணைத்து நோக்கும் முயற்சிகள் குறைவு.

இந்த இடைவெளியை நிரப்புவதே இவ்வாய்வின் அடிப்படை நோக்கம். ‘புனைவிலிருந்து வாழ்வியலுக்கு’ என்ற தலைப்பு இரு நகர்வுகளைக் குறிக்கிறது. முதலாவது, வாழ்விலிருந்து புனைவுக்குள் நுழைந்த மரபறிவு எவ்வாறு கலையாக்கப்படுகிறது என்பதை ஆராய்வது. இரண்டாவது, புனைவில் பதிவான அறிவை மீண்டும் வாழ்வியலுக்குத் திருப்பும் வழிகளைத் தேடுவது. இவ்வாறு நாவல் ஒரு இலக்கியப் பனுவலாக மட்டுமின்றி, ஒரு சமூகத்தின் சூழலியல் நினைவகமாகவும் அணுகப்படுகிறது.

இன்றைய சூழலில் இவ்வாய்வுக்குச் சிறப்புத் தேவை உண்டு. காலநிலை மாற்றத்தால் மழையின் ஒழுங்கு சிதைந்துள்ளது; குளம், ஏரி, கண்மாய் ஆகியவற்றின் பராமரிப்பு குறைந்துள்ளது; மரபு நெல் வகைகளும் சிறுதானியங்களும் அரிதாகிவருகின்றன; கிராமங்களிலிருந்து நகரங்களுக்கு இடப்பெயரும் இளம் தலைமுறை பாட்டியின் அறிவைத் தொடர்ந்து கேட்கும் வாய்ப்பை இழந்துவருகிறது. இத்தகைய நெருக்கடியான சூழலில், நாவல்கள் பதிவு செய்துள்ள அறிவை மீட்டெடுப்பது இலக்கியப் பணியாக மட்டுமின்றி ஒரு சூழலியல் பணியாகவும் அமைகிறது.

2. ஆய்வு நோக்கங்களும் ஆய்வு வினாக்களும்

நவீனத் தமிழ் நாவல்களில் பெண்களின் சூழலியல் மரபறிவு எவ்வாறு சித்திரிக்கப்படுகிறது, அது எவ்வாறு தலைமுறைகளுக்குக் கடத்தப்படுகிறது என்ற இரு மையக் கேள்விகளை இவ்வாய்வு எதிர்கொள்கிறது.

2.1 ஆய்வு நோக்கங்கள்

1. நவீனத் தமிழ் நாவல்களில் பெண் கதைமாந்தர்கள் கையாளும் சூழலியல் மரபறிவின் களங்களை அடையாளம் கண்டு வகைப்படுத்துதல்.
2. இவ்வறிவு பாட்டி, தாய், மகள் என்ற தலைமுறைச் சங்கிலியில் எந்த வழிமுறைகளால் கடத்தப்படுகிறது என்பதை ஆராய்தல்.
3. நவீனமயம், இடப்பெயர்வு, சாதி, வர்க்கம் ஆகியவை இப்பரிமாற்றத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களை மதிப்பிடுதல்.
4. புனைவில் பதிவான மரபறிவை கல்வி, சமூக ஆவணமாக்கல், சூழல் கொள்கை ஆகியவற்றிற்குப் பயன்படுத்தும் வாழ்வியல் மாதிரியை முன்வைத்தல்.

2.2 ஆய்வு வினாக்கள்

1. நாவல்களில் பெண்களின் சூழலியல் அறிவு எந்தெந்தக் களங்களில் வெளிப்படுகிறது?
2. இவ்வறிவு வாய்மொழி, செயல், சடங்கு ஆகிய எந்த வழிகளில் அடுத்த தலைமுறைக்குச் செல்கிறது?
3. பரிமாற்றத்தை முறிக்கும் அல்லது புதுப்பிக்கும் சமூக, பொருளாதாரக் காரணிகள் யாவை?
4. புனைவில் இடம்பெறும் அறிவை இன்றைய வாழ்வியலில் மீண்டும் பயன்படுத்த இயலுமா? இயலும்எனில் எவ்வாறு?

2.3 கருதுகோள்

நவீனத் தமிழ் நாவல்களில் பெண்களின் சூழலியல் மரபறிவு ஒரு நிலையான தகவல்தொகுப்பாக அன்றி, தலைமுறைக்குத் தலைமுறை மாறியமையும் ஒரு இயக்கமான அறிவுமுறையாகச் சித்திரிக்கப்படுகிறது. இப்பரிமாற்றம் முறியும் இடங்களையும் நாவல்கள் தெளிவாக அடையாளம் காட்டுவதால், அவை மரபறிவு மீட்புக்கான முதன்மையான பண்பாட்டுச் சான்றுகளாகப் பயன்படும்.

3. கோட்பாட்டுப் பின்புலம்

இவ்வாய்வு சூழல்பெண்ணியம், மரபறிவுக் கோட்பாடு, சூழலியல் திறனாய்வு ஆகிய மூன்று கோட்பாடுகளை ஒன்றிணைத்து, தமிழ்த் திணைமரபின் மீது நிறுத்திய ஒரு கலப்புச் சட்டகத்தைப் பயன்படுத்துகிறது.

3.1 சூழல்பெண்ணியம்

இயற்கையைச் சுரண்டும் அதிகாரமும் பெண்ணை ஒடுக்கும் அதிகாரமும் ஒரே வேரிலிருந்து எழுகின்றன என்பதே சூழல்பெண்ணியத்தின் அடிப்படைக் கருத்து.

நிலத்தை வெறும் வளமாகவும் சரக்காகவும் பார்க்கும் சுரண்டல் பார்வைக்கு மாறாக, உயிரைப் பேணும் அறமாக இயற்கையுடன் உறவாடும் பார்வையை இக்கோட்பாடு முன்வைக்கிறது. இந்தியச் சூழலில் வளர்ந்த சூழல்பெண்ணிய சிந்தனை, விதை, வனம், நீர் ஆகியவற்றின் மீது ஊரக் குடிமக்கள், குறிப்பாகப் பெண்கள் கொண்டிருந்த உரிமையையும் அறிவையும் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் எவ்வாறு அழித்தன என்பதை விமர்சனமாக அணுகியது.

இவ்வாய்வு சூழல்பெண்ணியத்தின் இரு போக்குகளையும் வேறுபடுத்திக் காண்கிறது. பெண்ணை இயற்கையுடன் இயல்பாகவே இணைந்தவளாகக் காணும் 'இயல்புவாத'ப் போக்கு ஒன்று; பெண்ணின் சூழல் அறிவு அவள் செய்யும் உழைப்பின், வகிக்கும் பொறுப்பின் விளைவு என்று காணும் 'பொருள்முதல்'ப் போக்கு மற்றொன்று. தமிழ் நாவல்களில் காணப்படும் பெண்களின் அறிவு பெரும்பாலும் இரண்டாம் வகையைச் சார்ந்தது: அவள் நீர் சுமந்ததால் நீரை அறிகிறாள்; விதை சேமித்ததால் விதையை அறிகிறாள். இந்த உழைப்புச் சார்ந்த அறிவுத் திறனையே இவ்வாய்வு முதன்மையாகக் கருதுகிறது. இதனால் பெண்ணை இயற்கையின் அடையாளமாகக் குறுக்கும் அபாயம் தவிர்க்கப்படுகிறது.

3.2 மரபறிவுக் கோட்பாடு

மரபுசார் சூழலியல் அறிவு என்பது ஒரு சமூகம் தன் சூழலுடன் நீண்டகாலம் உறவாடியதன் வழி உருவான, தலைமுறைகளால் கைமாற்றப்படும் அறிவு, நடைமுறை, நம்பிக்கை ஆகியவற்றின் தொகுப்பு. இது மூன்று அடுக்குகளாக இயங்குகிறது:

- **அறிதல் அடுக்கு:** தாவரங்கள், உயிரினங்கள், மண் வகைகள், மழைக் குறிகள் பற்றிய பெயர்ச்சொல்லும் வகைப்படுத்தலும்.
- **செயல் அடுக்கு:** விதைப்பு, அறுவடை, சேமிப்பு, மருத்துவம் போன்ற நடைமுறைத் திறன்கள்.
- **விழுமிய அடுக்கு:** இயற்கையைத் தெய்வமாகவும் உறவாகவும் காணும் நம்பிக்கைகள், வரம்புகள், தடைகள்.

இம்மூன்று அடுக்குகளும் தனித்தனியாக இயங்குவதில்லை. 'வேப்பமரத்தில் அம்மன் இருக்கிறாள்' என்ற நம்பிக்கை (விழுமியம்), வேப்பிலையின் நுண்ணுயிர் எதிர்ப்புத் தன்மை பற்றிய அனுபவ அறிவு (அறிதல்), அம்மை நோய் கண்ட வீட்டின் வாயிலில் வேப்பிலை கட்டுதல் (செயல்) இம்மூன்றும் ஒரே நடைமுறையில் இணைந்துள்ளன. நாவல்கள் இத்தகைய ஒருங்கிணைந்த அறிவைத் தாம் சித்திரிக்கும் காட்சிகளில் இயல்பாகப் பதிவு செய்கின்றன.

3.3 சூழலியல் திறனாய்வும் திணைமரபும்

சூழலியல் திறனாய்வு இலக்கியத்தில் இயற்கை வெறும் பின்னணியாக அன்றி ஒரு கதைப்பாத்திரமாகச் செயல்படுகிறதா என்று வினவுகிறது. இக்கேள்வி தமிழுக்கு புதியதல்ல. நிலத்தையும் பொழுதையும் 'முதற்பொருள்' என்றும், அந்நிலத்தின்

தாவரம், விலங்கு, தொழில், உணவு ஆகியவற்றை ‘கருப்பொருள்’ என்றும், மனித உறவை ‘உரிப்பொருள்’ என்றும் இணைத்துக் கண்ட திணைமரபு, சூழலை மனித வாழ்வின் அடித்தளமாகக் கொண்ட தொன்மையான சூழலியல் கவிதையியல். நவீன நிலம்சார் நாவல்கள் இந்தத் திணைநோக்கை உரைநடையில் மீட்டெடுக்கின்றன எனலாம். அகம் புறம் என்ற பகுப்பு இங்கு வீடும் வயலும், அடுக்களையும் காடும் என்ற சூழல் வெளிகளாக மாறுகின்றன; இவ்விரண்டையும் இணைக்கும் பாலமாகப் பெண் நிற்கிறாள்.

3.4 தலைமுறையிடைப் பரிமாற்றம் — வரையறை

தலைமுறையிடைப் பரிமாற்றம் என்பது மூத்த தலைமுறையின் அறிவு இளைய தலைமுறைக்குச் செல்லும் ஒருவழிப் பாதை மட்டுமல்ல. இளையவர் தாம் பெற்ற அறிவை புதிய சூழலுக்குப் பொருத்தி மாற்றியமைக்கின்றனர்; சில வேளை மூத்தவரையே புதிய தகவல்களை ஏற்கச் செய்கின்றனர். எனவே இவ்வாய்வு பரிமாற்றத்தை ‘கற்றல் — பொருத்தியமைத்தல் மீண்டும் கற்பித்தல்’ என்ற சுழல் இயக்கமாகவே வரையறுக்கிறது. இந்தச் சுழல் இயக்கமே பின்னர் வரைபடம் 3-இல் விளக்கப்படுகிறது.

4. ஆய்வு முறையியல்

இவ்வாய்வு பண்புசார் இலக்கியஆய்வு முறையைப் பின்பற்றுகிறது; பத்து நாவல்களில் பெண்களின் சூழல் அறிவைச் சுட்டும் பகுதிகள் அடையாளம் காணப்பட்டு, கருப்பொருள் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்பட்டு, ஒன்றோடொன்று ஒப்பிடப்பட்டன.

4.1 நாவல் தேர்வுக் குறிகள்

நாவல்கள் மூன்று குறிகளின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன: (அ) கதையின் மையம் ஒரு விளிவான நிலப்பகுதியாக இருத்தல்; (ஆ) பெண் கதைமாந்தர்கள் இயற்கையுடன் நேரடியாக உறவாடும் உழைப்புக் காட்சிகள் இடம்பெறுதல்; (இ) குறைந்தது இரண்டு தலைமுறைகளின் உறவு சித்திரிக்கப்படுதல். கரிசல், நடுநாடு, நெய்தல், குறிஞ்சி, முல்லை–மேய்ச்சல் நிலம் என ஐந்து நிலப்பகுதிகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் தேர்வு அமைந்தது.

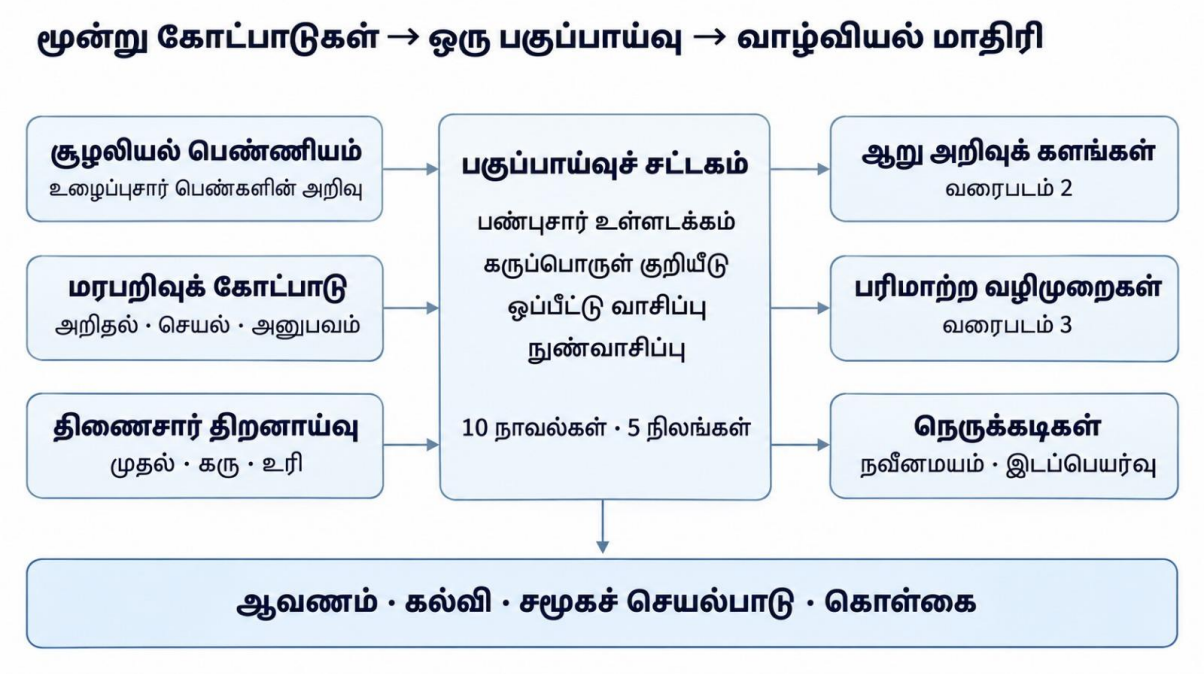
நாவல்	ஆசிரியர்	நிலப்பகுதி	மையப்படும் மரபறிவுக் களம்
சூல்	சோ. தர்மன்	கரிசல்	கண்மாய், நீர்நிலை மேலாண்மை
கூகை	சோ. தர்மன்	கரிசல்	நிலம், உயிரினக் குறியீடு
சங்கதி	பாமா	தென் தமிழகக் கிராமம்	பாட்டியின் கதைசொல்லல், உழைப்பு அறிவு

நாவல்	ஆசிரியர்	நிலப்பகுதி	மையப்படும் மரபறிவுக் களம்
கோவேறு கழுதைகள்	இமையம்	நடுநாடு	ஆற்றுநீர், வீட்டு மருத்துவம்
அஞ்சலை	கண்மணி குணசேகரன்	நடுநாடு	வேளாண் உழைப்பு, மண் அறிவு
கரிப்பு மணிகள்	ராஜம் கிருஷ்ணன்	நெய்தல் (உப்பளம்)	உப்பு, வெயில், காற்று
அளம்	சு. தமிழ்ச்செல்வி	நெய்தல் (உப்பளம்)	தாய்–மகள் உழைப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பு
கீதாரி	சு. தமிழ்ச்செல்வி	முல்லை (மேய்ச்சல்)	கால்நடை அறிவு, பருவம்
குறிஞ்சித் தேன்	ராஜம் கிருஷ்ணன்	குறிஞ்சி (நீலகிரி)	மலைவேளாண்மை, பயிர் மாற்றம்
கூளமாதாரி	பெருமாள்முருகன்	கொங்கு	மேய்ச்சல் நிலம், வறட்சி

4.2 பகுப்பாய்வுப் படிநிலைகள்

1. **நுண் வாசிப்பு:** ஒவ்வொரு நாவலிலும் பெண் கதைமாந்தர் தாவரம், நீர், மண், வானிலை, உயிரினம் பற்றிப் பேசும் அல்லது செயல்படும் பகுதிகள் அடையாளம் காணப்பட்டன.
2. **கருப்பொருள் குறியீடு:** அவ்வாறு கண்டறியப்பட்ட பகுதிகளுக்கு ‘விதை’, ‘நீர்’, ‘மூலிகை’, ‘பருவம்’, ‘உணவு’, ‘கால்நடை’ என்ற களக் குறியீடுகளும், ‘வாய்மொழி’, ‘செய்துகாட்டல்’, ‘சடங்கு’ என்ற பரிமாற்றக் குறியீடுகளும் வழங்கப்பட்டன.
3. **ஒப்பீட்டு வாசிப்பு:** வெவ்வேறு நிலங்களில் ஒரே களம் எவ்வாறு வேறுபடுகிறது என்பது ஒப்பிடப்பட்டது.
4. **மாதிரி உருவாக்கம்:** கண்டறிந்தவற்றின் அடிப்படையில் வாழ்வியல் பயன்பாட்டு மாதிரி வடிவமைக்கப்பட்டது.

4.3 கருத்தியல் சட்டகம்

வரைபடம் 1: ஆய்வின் கருத்தியல் சட்டகம்

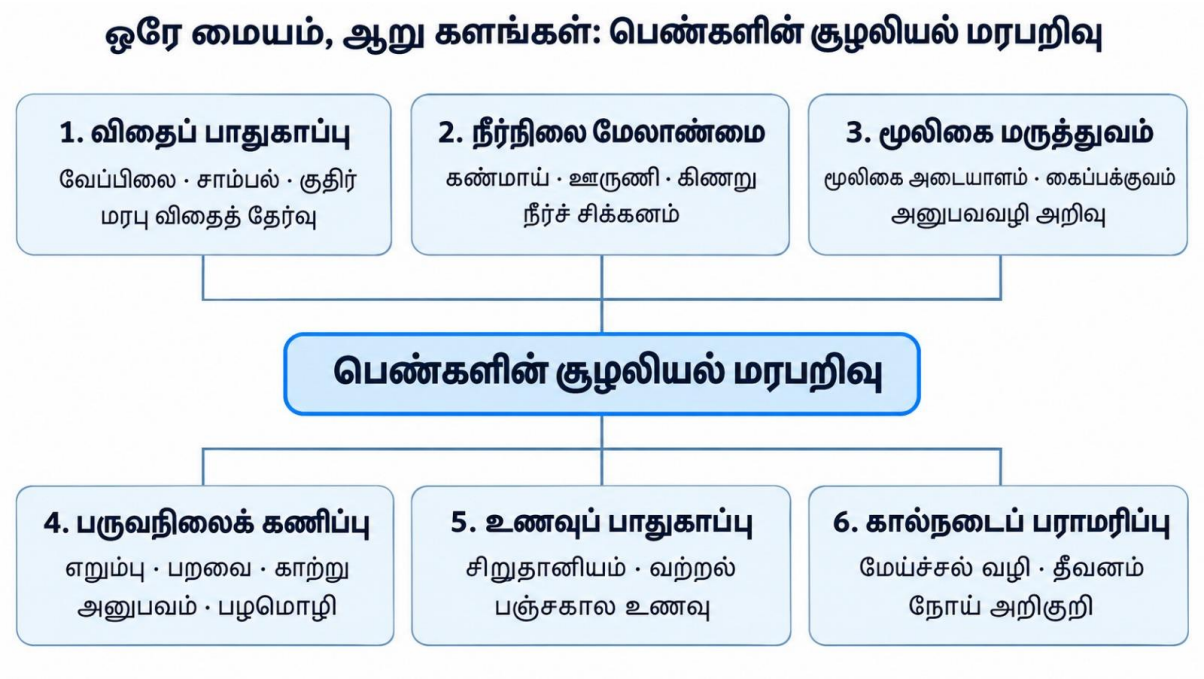
மூன்று கோட்பாடுகளும் ஒரே பகுப்பாய்வுச் சட்டகத்தில் இணைந்து, அறிவுக் களங்கள், பரிமாற்ற வழிமுறைகள், நெருக்கடிகள் என்ற மூன்று கண்டறிதல்களை வழங்குகின்றன; இவை இணைந்தே வாழ்வியல் பயன்பாட்டு மாதிரியை உருவாக்குகின்றன.

4.4 ஆய்வின் வரம்புகள்

புனைவு என்பது இனவரையியல் ஆவணம் அல்ல; அது ஆசிரியரின் தேர்வுகளால் வடிவமைக்கப்பட்ட உலகம். எனவே, நாவலில் இடம்பெறும் அறிவு களத்தில் சரிபார்க்கப்படவேண்டிய கருதுகோளாகவே இங்கு கொள்ளப்படுகிறது; அதனை அறிவியல் உண்மையாக இவ்வாய்வு முன்வைக்கவில்லை.

5. நாவல்களில் பெண்களின் சூழலியல் மரபறிவுக் களங்கள்

பத்து நாவல்களின் நுண் வாசிப்பில் பெண்களின் சூழலியல் அறிவு ஆறு தெளிவான களங்களில் வெளிப்படுவது கண்டறியப்பட்டது. இக்களங்கள் தனித்தீவுகள் அல்ல; விதையைச் சேமிக்கும் அதே பெண் மழைக் குறிகளையும் கால்நடை நோயையும் அறிந்தவளாக இருக்கிறாள். எனவே இவை ஒரு மையத்தைச் சுற்றி இணைந்த வலையாகவே வரைபடம் 2-இல் காட்டப்படுகின்றன.

வரைபடம் 2: பெண்களின் சூழலியல் மரபறிவின் ஆறு களங்கள்

ஆறு களங்களும் ஒரே பெண்ணின் அன்றாட வாழ்வில் ஒன்றுசேர்கின்றன; ஒரு களத்தின் இழப்பு மற்ற களங்களையும் பலவீனப்படுத்துகிறது.

5.1 விதை சேமிப்பும் மரபு விதைத் தேர்வும்

நிலம்சார் நாவல்களில் விதை என்பது அடுத்த ஆண்டின் வாழ்வு என்ற பொருளில் கையாளப்படுகிறது. அறுவடை முடிந்ததும் நன்கு மணிபிடித்த கதிர்களைத் தனியே பிரித்தெடுத்து, வெயிலில் உலர்த்தி, வேப்பிலை அல்லது சாம்பல் கலந்து மண்பானையிலோ குதிரிலோ சேமிக்கும் செயல் பெரும்பாலும் வீட்டுப் பெண்களின் பொறுப்பாகச் சித்திரிக்கப்படுகிறது. கரிசல் நாவல்களில் மழை பொய்த்த ஆண்டிலும் அடுத்த விதைப்புக்கான தானியத்தை உணவாக் கூடாது என்ற கடுமையான நெறி குடும்பத்தின் மூத்த பெண்ணால் காக்கப்படுவதைக் காணலாம். இந்த நெறி வெறும் சிக்கனம் அல்ல; அது ஒரு விதைஇறைமைக் கொள்கை.

மரபு விதையின் தேர்வும் அறிவுசார்ந்தது. வறட்சியைத் தாங்கும் கம்பு, சோளம், வரகு, குதிரைவாலி போன்ற சிறுதானியங்களும், சிறிய மழையிலும் விளையும் பயறுவகைகளும் கரிசல், கொங்கு நாவல்களில் பெண்களின் அன்றாடப் பேச்சில் இடம்பெறுகின்றன. எந்த மண்ணுக்கு எந்த விதை என்ற பொருத்தம், எந்தப் பட்டத்தில் எதை விதைக்க வேண்டும் என்ற நேரத்தெரிவு ஆகியவை பெண்களின் வாய்மொழியில் சேமிக்கப்பட்டுள்ளன. குறிஞ்சித் தேன் நாவல் மலைநிலத்தில் பாரம்பரியப் பயிர்களை விட்டு பணப்பயிர்களுக்கு மாறும் நிகழ்வைச் சித்திரிக்கும்போது, இவ்விதை அறிவு ஒரே தலைமுறையில் எவ்வாறு பொருளிழந்து போகிறது என்பதை வாசகன் உணருகிறான்.

5.2 நீர்நிலை மேலாண்மை

நீர் என்பது நாவல்களில் பெண்களின் நாள்தோறும் உடல்சார் அனுபவமாக இருக்கிறது. குடத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு நெடுந்தொலைவு நடக்கும் பெண்ணுக்கு எந்தக் கிணற்றின் நீர் நல்லது, எந்த ஊரணி கோடையில் வறளும், எந்த நீர் உவர்ப்புள்ளது என்பன தெரிகின்றன. சூல் நாவல் கண்மாயை ஒரு கிராமத்தின் உயிர்மையமாகக் காட்டுகிறது; கண்மாய் நிறைவதும் வறளுவதும் ஊரின் மொத்த வாழ்வின் ஏற்றதாழ்வாகிறது. நீர்ப்பகிர்வுக்கான மரபுசார் அமைப்புகளும், கண்மாய்க் கரையைச் சுற்றிய உயிரினங்களும் தாவரங்களும் ஒரு முழுமையான சூழலமைப்பாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. இந்த முழுமையைக் காக்கும் அன்றாடச் செயல்களில் பெண்களின் பங்கு — நீரைச் சேமித்தல், மறுபயன்பாடு, நீர்நிலைக் கரையைத் தூய்மையாக வைத்திருத்தல் அமைதியான ஆனால் இன்றியமையாத ஒன்றாக வெளிப்படுகிறது.

கோவேறு கழுதைகள் நாவலில் ஆரோக்கியம் என்ற வண்ணாரப் பெண்ணின் உழைப்பு நீரோடும் மண்ணோடும் பிணைந்தது. ஆற்றுந் துறை, வெயில், வெளுப்பும் மண் ஆகியவற்றைப் பற்றிய அவளது தொழில்சார் அறிவு, சாதியால் ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு வாழ்வின் உள்ளேயே உருவானது. இதன்மூலம் மரபறிவை வெறும் பெருமிதமாகக் காண்பதை நாவல் தடுக்கிறது; அறிவும் சுரண்டலும் ஒரே உடலில் இணைந்திருக்கும் சிக்கலை அது வெளிப்படுத்துகிறது.

5.3 மூலிகை மருத்துவம்

வீட்டு வேலி, வயல் வரப்பு, பாழடைந்த நிலம் ஆகியவை நாவல்களில் பெண்களின் மருந்தகங்களாகச் செயல்படுகின்றன. கீழாநெல்லி, தூதுவளை, ஆடாதோடை, கற்பூரவல்லி, மஞ்சள், வேப்பிலை போன்ற தாவரங்களைத் தேவையுணர்ந்து பயன்படுத்தும் கைப்பக்குவம் பாட்டியர் கதைமாந்தர்களின் அடையாளமாகவே மாறுகிறது. சங்கதி நாவலில் பாட்டியின் கதைசொல்லல் வழியே தலைமுறைப் பெண்களின் உழைப்பும் உடல்வலிமையும் சுயமருத்துவமும் நினைவுகூரப்படுகின்றன; இங்கு மருத்துவம் என்பது மருந்து மட்டுமல்ல, ஒரு சமூகத்தின் தற்சார்பும் கூட.

பேறுகாலம், தாய்சேய் பேணல், பூப்பு ஆகிய வாழ்வின் நுழைவாயில்களில் பெண்களின் அறிவு மையமாகிறது. பத்திய உணவு, குழந்தைக்குரிய உரை மருந்து, குளியல் முறைகள் ஆகியவை அத்தை, மாமியார், பாட்டி என்ற உறவுமுறைகளின் வழியே கடத்தப்படுகின்றன. நவீன மருத்துவமும் மரபு மருத்துவமும் சந்திக்கும் இடங்களில் நாவல்கள் ஒருபக்கச் சாய்வைத் தவிர்க்கின்றன; மரபு அறிவின் வரம்புகளையும் அவை சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

5.4 பருவநிலை கணிப்பு

வானிலை அறிவியல் என்ற சொல்லை அறியாத பெண்களும் நாவல்களில் மழையை முன்னறிகிறார்கள். எறும்புகள் முட்டையை மேட்டுக்குக் கொண்டுசெல்வது, தும்பிகள்

தாழப் பறப்பது, காற்றின் திசை மாறுவது, மாலைவானின் நிறம், நிலவைச் சுற்றிய வட்டம் — இவை பெண்களின் அன்றாடப் பேச்சில் மழைக் குறிகளாக வருகின்றன. உப்பள நாவல்களான கரிப்பு மணிகள், அளம் ஆகியவற்றில் மழையும் வெயிலும் உழைப்பின் நேரடிக் காரணிகள்; ஒரு பெருமழை மாதக் கணக்கையே அழிக்கக்கூடும். அதனால் காற்றையும் வானத்தையும் கவனிக்கும் அனுபவ அறிவு அங்கு வாழ்வாதார அறிவாகிறது.

இக்கணிப்புகள் பழமொழிகளாகவும் சுருக்கமான சொலவடைகளாகவும் நாவல்களில் இடம்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. சுருக்கமான வடிவம் நினைவில் நிற்க உதவுவதால், எழுத்தறிவு இல்லாத சூழலிலும் இவ்வறிவு தலைமுறைகளைக் கடந்து நிலைத்துள்ளது.

5.5 உணவுப் பாதுகாப்பு

பஞ்சம் என்பது வறட்சிநில நாவல்களில் தொடர்ந்து வரும் நிழல். அதனை எதிர்கொள்ளும் முதல் அரண் பெண்களின் சமையலறையே. காய்கறிகளை வற்றலாக்கிச் சேமித்தல், கூழும் கஞ்சியும் கொண்டு குடும்பத்தைச் சமாளித்தல், காட்டுக் கீரைகளையும் கிழங்குகளையும் அடையாளம் கண்டு உணவாக்குதல் — இவை அனைத்தும் உணவுப் பாதுகாப்பின் மரபுசார் தொழில்நுட்பங்கள். அளம் நாவலில் கணவன் இல்லாத சூழலில் மகளை வளர்க்கும் தாயின் போராட்டம், உவர் நிலத்தில் உணவைக் கண்டடையும் திறனையும் செலவைச் சுருக்கும் சாமர்த்தியத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

இங்கு உணவு அறிவு வெறும் சமையல் குறிப்பு அல்ல; அது நிலத்தின் விளைச்சலையும் பருவத்தின் சுழற்சியையும் குடும்பத்தின் தேவையையும் இணைக்கும் திட்டமிடல் அறிவு. இன்றைய சிறுதானிய மீட்டெடுப்பு இயக்கங்களுக்கு இந்நாவல்கள் ஒரு பண்பாட்டுப் பின்னணியை வழங்குகின்றன.

5.6 கால்நடை பராமரிப்பு

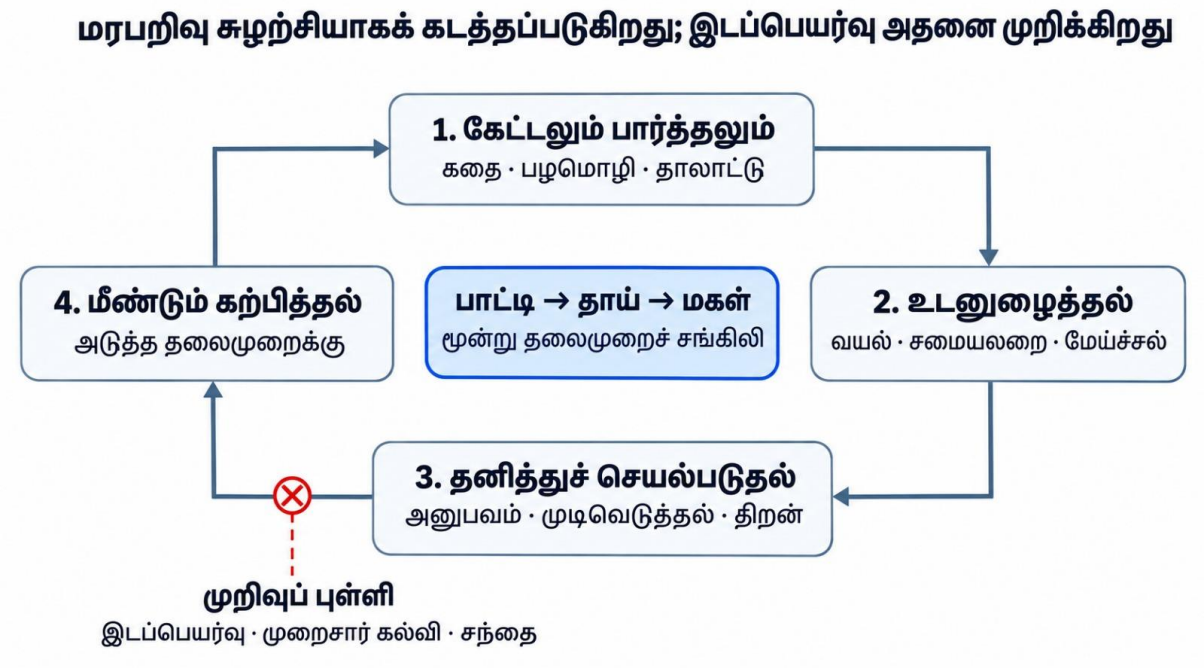
மேய்ச்சல் நிலம்சார் நாவல்களான கீதாரி, கூளமாதாரி ஆகியவற்றில் ஆடு, மாடுகளுடனான உறவு ஒரு முழுமையான சூழல் அறிவைக் கோருகிறது. எந்தப் பருவத்தில் எங்கு புல் இருக்கும், எந்தச் செடி கால்நடைக்கு நஞ்சு, நோய்வாய்ப்பட்ட விலங்கின் அறிகுறிகள் யாவை என்ற அறிவு மேய்ப்பவர்களின் வாழ்வாதாரம். கறவை, தீவனம், குட்டிகளைப் பராமரித்தல் ஆகிய வீட்டை ஒட்டிய பணிகளில் பெண்களின் அறிவு நுட்பமாகவும் அனுபவம் சார்ந்ததாகவும் சித்திரிக்கப்படுகிறது. மேய்ச்சல் நிலங்கள் வேலியிடப்படும்போது இவ்வறிவின் களமே சுருங்குவதையும் நாவல்கள் சுட்டுகின்றன.

5.7 களங்களின் ஒப்பீடு

களம்	முதன்மை நிலம்	அறிவின் வடிவம்	இன்றைய பொருத்தம்
விதை சேமிப்பு	கரிசல், கொங்கு, குறிஞ்சி	செய்முறை, நெறி	விதைவங்கிகள், விதைஇறைமை
நீர்நிலை மேலாண்மை	கரிசல், நடுநாடு	உடல்சார் அனுபவம்	குளம் மீட்பு, நீர்ச் சிக்கனம்
மூலிகை மருத்துவம்	அனைத்து நிலங்கள்	கைப்பக்குவம், உறவுவழி	மூலிகைத் தோட்டம், ஆவணமாக்கல்
பருவநிலை கணிப்பு	நெய்தல், கரிசல்	பழமொழி, குறிகள்	காலநிலைத் தகவமைவு
உணவுப் பாதுகாப்பு	கரிசல், நெய்தல்	சமையலறை நுட்பம்	சிறுதானிய மீட்பு
கால்நடை பராமரிப்பு	முல்லை, கொங்கு	அனுபவம், கவனிப்பு	மேய்ச்சல் நில உரிமை

6. தலைமுறையிடைப் பரிமாற்ற வழிமுறைகள்

நாவல்களில் மரபறிவு வாய்மொழி, செய்துகாட்டல், சடங்கு என்ற மூன்று வழிகளில், நான்கு நிலைச் சுழலாகக் கடத்தப்படுகிறது: கேட்டலும் பார்த்தலும், உடனுழைத்தல், பொருத்தியமைத்தல், மீண்டும் கற்பித்தல். இச்சுழலின் நான்காம் கண்ணியே நவீன சூழலில் மிகவும் எளிதாக அறுபடுவது என்பதே இப்பகுதியின் மையக் கண்டுபிடிப்பு.

வரைபடம் 3: தலைமுறையிடைப் பரிமாற்றச் சுழற்சியும் முறிவுப் புள்ளியும்

பாட்டியிடமிருந்து தாய்க்கும் தாயிடமிருந்து மகளுக்கும் செல்லும் இச்சுழல், பொருத்தியமைத்தலுக்கும் மீண்டும் கற்பித்தலுக்கும் இடையில் இடப்பெயர்வு,

முறைசார் கல்வி, சந்தைப் பொருளாதாரம் ஆகியவற்றால் முறியும் இடம் சிவப்புக் குறியால் காட்டப்பட்டுள்ளது.

6.1 வாய்மொழிப் பரிமாற்றம்: கதை, பழமொழி, தாலாட்டு

சங்கதி நாவல் வாய்மொழிப் பரிமாற்றத்தின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. கதைசொல்லி தன் பாட்டியிடமிருந்தும் ஊரின் மூத்த பெண்களிடமிருந்தும் கேட்ட கதைகளின் வழியே ஊரின் பெண்களின் வாழ்வை, அவர்களின் உழைப்பை, அவர்கள் சந்தித்த ஒடுக்குமுறையை அறிந்துகொள்கிறாள். இங்கு கதை என்பது பொழுதுபோக்கு அல்ல; அது சூழலையும் சமூகத்தையும் புரிந்துகொள்ளும் ஒரு கல்விமுறை. வயல் வேலையின் போது பாடப்படும் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், குழந்தையை உறங்கவைக்கும் தாலாட்டு, அன்றாடப் பேச்சில் செருகிய பழமொழிகள் ஆகியவை சூழல் அறிவை நினைவில் நிறுத்தும் கருவிகளாகச் செயல்படுகின்றன.

வாய்மொழிப் பரிமாற்றத்தின் வலிமை அதன் நெகிழ்வுத்தன்மை. ஒரு பழமொழி ஒவ்வொரு முறை சொல்லப்படும்போதும் அந்தச் சூழலுக்கேற்பப் புதிய பொருள் பெறுகிறது. ஆனால் அதன் பலவீனமும் அதுதான்: கேட்பவர் இல்லாதபோது அறிவு அமைதியாக மறைந்துவிடுகிறது. பாட்டியின் மரணம் ஒரு நூலகத்தின் அழிவுக்குச் சமம் என்ற உணர்வு நாவல்களின் அடிநீரோட்டமாகக் காணப்படுகிறது.

6.2 செய்துகாட்டல்: உடனுழைப்பின் வழி கற்றல்

மரபறிவின் பெரும்பகுதி சொல்லால் அன்றி கையால் கற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. சிறுமி தாயுடன் வயலுக்குச் சென்று களை பறிக்கும்போது எந்தச் செடி களை, எந்தச் செடி உணவு என்பதைக் கற்கிறாள்; உப்பளத்தில் தாயுடன் உழைக்கும் மகள் வெயிலின் கடுமையைத் தாங்கும் உடல்நுட்பத்தைக் கற்கிறாள். கரிப்பு மணிகள், அளம் ஆகிய நாவல்களில் இந்த உடனுழைப்புக் கற்றல் ஒரே நேரத்தில் அறிவும் சுமையுமாக வெளிப்படுகிறது; குழந்தைகளின் உழைப்பு சுரண்டலுக்கும் அறிவுக் கைமாற்றத்துக்கும் இடையிலான கோடு மங்கலாகிறது. இந்த இரட்டைத்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதில் நாவல்கள் நேர்மையாக உள்ளன.

கீதாரி, கூளமாதாரி போன்ற மேய்ச்சல் நாவல்களில் மேய்ச்சல் வழிகள், நீர்நிலைகள், அபாயகரமான செடிகள் ஆகியவை மேய்ச்சலின் போதே கற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. அறிவு இங்கு வகுப்பறையில் அன்றி நிலத்தின் மேல் நடக்கும் செயலாக உள்ளது.

6.3 சடங்கும் விழாவும்: நினைவைத் தாங்கும் கலன்கள்

மழை வேண்டிய வழிபாடு, அறுவடை விழா, முதல் விதைப்புச் சடங்கு, கால்நடைக்கான பொங்கல் — இவை சூழல் அறிவை ஆண்டுதோறும் நினைவூட்டும் நிகழ்வுகள். சடங்கின் ஒவ்வொரு படியும் — எந்த நாளில், எந்தப் பொருளோடு, யார் தலைமையில் — ஒரு சூழல் நாள்காட்டியைத் தன்னுள் மறைத்து வைத்திருக்கிறது. சடங்குகளின் மையத்தில் பெரும்பாலும் மூத்த பெண்கள் நிற்பதால், அவர்கள் ஒரு சமூகத்தின் சூழல் நினைவகத்தின் காப்பாளர்களாகிறார்கள்.

இவ்வாறு சடங்கு, நம்பிக்கை, அறிவு ஆகிய மூன்றும் பிணைந்திருக்கும் இடத்தில், சடங்கை 'மூடநம்பிக்கை' என்று ஒதுக்கும் நவீன பார்வை அதனுள் நிறைந்திருக்கும் சூழல் அறிவையும் சேர்த்தே இழந்துவிடும் அபாயத்தை நாவல்கள் மறைமுகமாகச் சுட்டுகின்றன. அதே வேளையில், சாதியையும் பாலினத் தீட்டையும் நிலைநிறுத்தும் சடங்குகளை பாமா, இமையம் போன்றோரின் நாவல்கள் கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றன. எனவே மரபைத் தேர்ந்தெடுத்துக் காக்கும் விமர்சனப் பார்வையே நாவல்களின் நிலைப்பாடு.

6.4 பொருத்தியமைத்தல்: மாறும் மரபு

பரிமாற்றம் என்பது ஒரு நகலெடுப்பு அல்ல. நாவல்களின் இளம் பெண் கதைமாந்தர்கள் மூத்தவரின் அறிவை அப்படியே ஏற்பதில்லை; கல்வி, இடப்பெயர்வு, புதிய தொழில் ஆகியவற்றின் வெளிச்சத்தில் அதனை மறுவாசிப்பு செய்கின்றனர். சில வேளை மரபு அறிவின் ஒடுக்குமுறைக் கூறுகளை மறுக்கின்றனர்; சில வேளை மறந்துபோன அறிவை மீண்டும் தேடுகின்றனர். இந்தத் தேர்ந்தெடுக்கும் திறனே மரபறிவை உயிரோடு வைத்திருக்கும் வலிமை. அறிவு தேக்கமாகாமல் நகரும் ஒரு நதியாகவே நாவல்களில் தோன்றுகிறது.

7. மரபறிவின் நெருக்கடிகள்

நாவல்கள் மரபறிவைக் கொண்டாடுவதுடன் நிற்கவில்லை; அதனை அழித்துவரும் நான்கு விசைகளையும் வெளிப்படையாகச் சித்திரிக்கின்றன: வேளாண் நவீனமயம், இடப்பெயர்வு, முறைசார் கல்வியின் பார்வை, சாதி–பாலினப் படிநிலை.

7.1 வேளாண் நவீனமயமும் சந்தைப் பயிர்களும்

விலைக்கு வாங்கும் விதை, வேதி உரம், பணப்பயிர் ஆகியவை வீட்டுக் குதிரின் தேவையையே இல்லாமலாக்குகின்றன. விதை சேமிக்கும் பொறுப்பு வீட்டிலிருந்து சந்தைக்கும், பெண்ணிடமிருந்து வணிகரிடமும் மாறுகிறது. குறிஞ்சித் தேன் நாவல் சித்திரிக்கும் மலைநில மாற்றம் இதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு: பணம் கையில் வரும் அதே வேளையில் நிலத்துடனான பழைய உறவு தளர்கிறது. இந்த மாற்றத்தில் இழக்கப்படுவது பயிர்வகை மட்டுமல்ல; அந்தப் பயிரோடு இணைந்திருந்த சொல்லகம், சடங்கு, உணவுமுறை ஆகிய முழு அறிவுத் தொகுப்பும் இழக்கப்படுகிறது.

7.2 இடப்பெயர்வும் சிதைந்த குடும்பமும்

வறட்சியும் கடனும் இளைஞர்களை நகரங்களுக்கும் தொழில்மயமான பகுதிகளுக்கும் தள்ளுகின்றன. நாவல்களில் பாட்டி கிராமத்தில் தங்குகிறாள்; பேத்தி நகரத்தில் வளர்கிறாள். இவ்விருவருக்கும் இடையிலான இடைவெளியே வரைபடம் 3-இல் காட்டப்பட்ட முறிவுப் புள்ளி. உடனுழைத்தல் என்ற கற்றல் வழி அடைபட்டவுடன், சொல்லால் மட்டும் கடத்த முடியாத அறிவுப் பகுதி அமைதியாக மறைகிறது.

7.3 முறைசார் கல்வியின் பார்வை

முறைசார் கல்வி விடுதலையின் வாயிலாக நாவல்களில் மதிக்கப்படுகிறது; கல்வி பெற்ற மகள் சாதியையும் ஒடுக்குமுறையையும் கேள்வி கேட்கிறாள். ஆனால் அதே கல்வி அமைப்பு மரபறிவை 'பின்தங்கியது' என்று மாணவரை நம்பவைக்கும்போது, ஒடுக்குமுறையுடன் சேர்ந்து சூழல் அறிவும் தூக்கி எறியப்படுகிறது. இந்த இருமுனைத் தன்மையைத் தீர்க்க முயலும் கல்விச் சீரமைவுகளுக்கு இந்நாவல்கள் முக்கியமான வினாக்களை எழுப்புகின்றன.

7.4 சாதி–பாலினப் படிநிலை

மரபறிவு எல்லாருக்கும் சமமாகக் கிடைத்ததில்லை என்பதையும் நாவல்கள் மறைக்கவில்லை. நீர்நிலைகளை அணுகும் உரிமை, நிலமைல்லாத பெண்ணின் உழைப்பு, சாதியால் நிர்ணயிக்கப்படும் தொழில் — இவை அறிவையும் அதன் மதிப்பையும் பகிர்ந்தளிக்கின்றன. தலித் பெண்களின் அறிவு அவர்களின் உழைப்பால் சமூகத்தை நடத்தினாலும் அங்கீகரிக்கப்படாமல் இருந்ததை சங்கதி, கோவேறு கழுதைகள் ஆகியவை வெளிச்சமிடுகின்றன. எனவே மரபறிவு மீட்பு என்பது மரபை முழுமையாகப் பொற்றுவதாகாது; அறிவையும் அதனைச் சுமந்தவர்களின் மாண்பையும் ஒருசேர மீட்பதாக இருக்க வேண்டும்.

7.5 காலநிலை மாற்றமும் குறிகளின் தடுமாற்றமும்

மழையின் ஒழுங்கு சிதையும்போது, நூற்றாண்டுகளாகச் சரியாகச் செயல்பட்ட மழைக் குறிகளே தவறாகின்றன. இந்த நுட்பமான நெருக்கடியை சமீபத்திய நாவல்கள் தொடங்கியுள்ளன. இது மரபறிவை கைவிடுவதற்கான காரணம் அல்ல; மாறாக, குறிகளைக் கவனிக்கும் அதன் அடிப்படைத் திறனையும், நவீன வானிலைத் தகவலையும் இணைக்கும் புதிய முயற்சிகளுக்கான அழைப்பு.

8. புனைவிலிருந்து வாழ்வியலுக்கு: ஐந்து படிநிலை பயன்பாட்டு மாதிரி

நாவல்களில் பதிவான மரபறிவை மீண்டும் வாழ்வில் பயன்படுத்த இவ்வாய்வு ஐந்து படிநிலைகளை முன்மொழிகிறது: அடையாளம் காணல், சரிபார்த்தல், ஆவணமாக்கல், கற்பித்தல், கொள்கையில் இணைத்தல். ஒவ்வொரு படிநிலையும் முந்தைய படிநிலையின் விளைவை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

1. **அடையாளம் காணல் (புனைவில்):** நாவலில் இடம்பெறும் தாவரப் பெயர்கள், மழைக் குறிகள், விதை சேமிப்பு முறைகள், நீர்நிலை நடைமுறைகள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்து, ஆறு களங்களாக வகைப்படுத்துதல்.
2. **சரிபார்த்தல் (களத்தில்):** அவ்வறிவை அந்தந்த நிலப்பகுதியின் மூத்த பெண்களிடம் களஆய்வு மூலம் சரிபார்த்தல்; புனைவு சொல்லாத விவரங்களைச் சேர்த்தல். நாவல் இங்கு களஆய்விற்கான வினாத்தாளாகச் செயல்படுகிறது.
3. **ஆவணமாக்கல்:** சரிபார்க்கப்பட்ட அறிவை அறிந்தவரின் பெயரோடும் ஒப்புதலோடும் ஊர்சார் அறிவுக் களஞ்சியமாகத் தொகுத்தல்; ஒலி,

காணொளிப் பதிவுகளையும் சேர்த்தல். அறிவுடைமை அந்தச் சமூகத்திடமே இருக்கும்படி நெறியான வழிகாட்டுதல்கள் பின்பற்றப்பட வேண்டும்.

4. **கற்பித்தல்:** பள்ளி, கல்லூரித் தமிழ்ப் பாடத்திட்டங்களில் நாவல் பகுதிகளை சூழல் கல்வியுடன் இணைத்தல். மாணவர் தம் வீட்டுப் பாட்டியரிடம் நேர்காணல் நடத்தி, நாவலின் அறிவையும் தம் குடும்பத்தின் அறிவையும் ஒப்பிடும் தலைமுறையிடைக் கற்றல் திட்டங்கள் இதில் அடங்கும். இது வரைபடம் 3-இன் முறிவுப் புள்ளியைச் செயற்கையாக இணைக்கும் பாலமாகும்.
5. **கொள்கையில் இணைத்தல்:** விதைவங்கிகள், குளம் மீட்புத் திட்டங்கள், சிறுதானியுணவுத் திட்டங்கள், மேய்ச்சல் நில உரிமை ஆகியவற்றில் பெண்களை அறிவுத் தருநர்களாக மட்டுமின்றி முடிவெடுப்பவர்களாகவும் இடம்பெறச் செய்தல்.

8.1 கல்விச் சூழலில் ஒரு மாதிரி நடவடிக்கை

ஒரு கல்லூரித் தமிழ்த்துறை இம்மாதிரியை ஒரு பருவத் திட்டமாகச் செயல்படுத்தலாம். மாணவர்கள் ஒரு நிலம்சார் நாவலைப் படித்து, அதிலுள்ள சூழல் அறிவுக் கூறுகளைப் பட்டியலிடுவர். பின்னர் தம் ஊரின் மூத்த பெண்களிடம் அவற்றைப் பற்றிக் கேட்டுப் பதிவு செய்வர். இறுதியில் ஒரு சிறு விதைக் கண்காட்சி அல்லது மூலிகைத் தோட்டம் அமைத்து, அதன் விளக்கங்களில் நாவலின் வரிகளையும் பாட்டியரின் சொற்களையும் இணைத்துக் காட்டுவர். இதன்மூலம் இலக்கியக் கல்வி சூழல் கல்வியாகவும், சூழல் கல்வி தலைமுறையிடைக் கல்வியாகவும் மாறுகின்றன.

8.2 சமூகச் செயல்பாட்டில் பயன்பாடு

கிராமப் பெண்கள் சுயஉதவிக் குழுக்கள், நூலக வாசகர் வட்டங்கள், வானொலித் தொடர்கள் ஆகியவற்றில் நாவல்களைக் கூட்டாகவும் உரர்க்கவும் வாசிக்கும் நிகழ்வுகள் தங்கள் அனுபவத்தை மதிப்புமிக்க அறிவாகக் காண உதவும். தங்கள் வாழ்வே ஒரு நாவலில் அங்கீகரிக்கப்படுவதைக் காணும் பெண்கள் தம் அறிவைப் பகிர்வதில் நம்பிக்கை பெறுகின்றனர். இந்த வகையில் புனைவு ஒரு கண்ணாடியாகவும் ஒரு அழைப்பாகவும் செயல்படுகிறது.

8.3 சூழல் கொள்கைக்கான பாடங்கள்

நாவல்கள் கொள்கை ஆவணங்கள் அல்ல; ஆனால் அவை கொள்கையால் பாதிக்கப்படும் மக்களின் உள்ளுணர்வுகளைப் பதிவு செய்கின்றன. மூன்று பாடங்கள் தெளிவாகுகின்றன:

- நீர்நிலை மீட்புத் திட்டங்கள் கட்டமைப்பை மட்டும் அல்லாமல், நீரைந் தினமும் கையாளும் பெண்களின் அறிவையும் உள்ளடக்க வேண்டும்.
- விதைக் கொள்கைகள் வீட்டு விதை சேமிப்பை மதித்து, மரபு விதைகளைப் பாதுகாக்கும் பெண்களுக்கு ஆதரவு தர வேண்டும்.

- மேய்ச்சல் நிலங்கள், பொது நிலங்கள் ஆகியவற்றின் பாதுகாப்பு, அவற்றை நம்பியுள்ள அறிவுமுறையின் பாதுகாப்பும் ஆகும்.

9. விவாதம்

நவீனத் தமிழ் நாவல்கள் பெண்களின் சூழல் அறிவை கொண்டாடும் அதே வேளையில், அதனை அழகியல்படுத்தி ஒரு ஏக்கப் பொருளாக்குவதில்லை என்பதே இவ்வாய்வின் முதன்மையான விவாதப் புள்ளி. மரபறிவு இங்கு உழைப்பின் விளைவாகவும், சில வேளை ஒடுக்குமுறையின் விளைவாகவும் காட்டப்படுகிறது. இந்த இருமுனைப் பார்வையே நாவல்களை வெறும் மரபுப் புகழ்ச்சியிலிருந்து வேறுபடுத்துகிறது.

இரண்டாவது, பரிமாற்றம் என்பது ஒருவழிக் கைமாற்றம் அல்ல, சுழற்சி. பொருத்தியமைத்தல் என்ற நிலையைக் கவனிக்காமல் மரபறிவைக் காக்க முயலும் திட்டங்கள் அதனை அருங்காட்சிப் பொருளாக்கிவிடும் அபாயம் உண்டு. நாவல்களின் இளம் பெண்கள் அறிவை மறுவாசிப்பு செய்யும் விதம், உயிர்ப்புள்ள மரபு எது என்பதற்கு ஒரு மாதிரியை வழங்குகிறது.

மூன்றாவது, நிலம் மாறும்போது அறிவின் வடிவமும் மாறுகிறது. கரிசலில் நீரும் விதையும், நெய்தலில் வெயிலும் காற்றும், முல்லையில் மேய்ச்சலும் கால்நடையும், குறிஞ்சியில் பயிர் மாற்றமும் மையமாகின்றன. இது திணைமரபின் அடிப்படைக் கருத்து — நிலமே வாழ்வைத் தீர்மானிக்கிறது — நவீன உரைநடையிலும் தொடர்வதைக் காட்டுகிறது. எனவே மரபறிவு மீட்புத் திட்டங்கள் ஒரே வாய்ப்பாடாக அன்றி, நிலத்திற்கேற்ப வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்.

10. ஆய்வு முடிவுகள்

1. நவீனத் தமிழ் நாவல்களில் பெண்களின் சூழலியல் மரபறிவு விதை, நீர், மூலிகை, பருவம், உணவு, கால்நடை என்ற ஆறு இணைந்த களங்களில் வெளிப்படுகிறது.
2. இவ்வறிவு உழைப்பிலிருந்து பிறக்கிறது; அதனால் அறிவும் சுமையும் பிரிக்கமுடியாதபடி இணைந்துள்ளன.
3. பரிமாற்றம் வாய்மொழி, செய்துகாட்டல், சடங்கு என்ற மூன்று வழிகளில், நான்கு நிலைச் சுழற்சியாக நடக்கிறது.
4. இச்சுழற்சி பொருத்தியமைத்தலுக்கும் மீண்டும் கற்பித்தலுக்கும் இடையில் இடப்பெயர்வு, முறைசார் கல்வி, சந்தை ஆகியவற்றால் முறிகிறது.
5. நாவல்கள் மரபறிவின் சாதி–பாலினப் படிநிலைகளையும் வெளிச்சமிடுகின்றன; எனவே மீட்பு விமர்சனப் பார்வையோடு நடைபெற வேண்டும்.
6. அடையாளம் காணல், சரிபார்த்தல், ஆவணமாக்கல், கற்பித்தல், கொள்கையில் இணைத்தல் என்ற ஐந்து படிநிலைகளில் புனைவின் அறிவை வாழ்வியலுக்குத் திருப்ப இயலும்.

11. முடிவுரை

புனைவு என்பது வாழ்விலிருந்து விலகிய ஒன்று அல்ல; அது வாழ்வின் நினைவகம். நவீனத் தமிழ் நாவல்கள் பாட்டியரின் கதைகளையும் தாய்மாரின் உழைப்பையும் மகளின் வினாக்களையும் ஒரே தளத்தில் சேமித்துள்ளன. அவற்றில் பதிவான சூழல் அறிவு, வறட்சி, நீர்ப் பற்றாக்குறை, விதை இழப்பு, காலநிலை மாற்றம் ஆகிய இன்றைய நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்ளும் ஒரு பண்பாட்டு மூலதனம்.

அந்த மூலதனத்தைப் பயன்படுத்த, நாவலை இலக்கியமாக மட்டுமின்றி ஒரு சூழல் ஆவணமாகவும் வாசிக்கும் பழக்கம் தேவை. இவ்வாய்வு முன்வைக்கும் ஐந்து படிநிலை மாதிரி அதற்கான ஒரு தொடக்கப் புள்ளி. முறிவுப் புள்ளியில் பாட்டி கிராமத்திலும் பேத்தி நகரத்திலும் பிரிந்திருக்கும் இடத்தில் நாவல் ஒரு பாலமாக மாற முடியும். அந்தப் பாலத்தைக் கடந்து அறிவு மீண்டும் வாழ்வின் சுழற்சிக்குள் நுழையும்போதுதான் ‘புனைவிலிருந்து வாழ்வியலுக்கு’ என்ற பயணம் நிறைவடைகிறது.

11.1 மேலாய்வுக்கான பரிந்துரைகள்

- நாவல்களில் இடம்பெறும் மரபறிவை அந்தந்த நிலப்பகுதிகளில் களஆய்வு மூலம் ஒப்பிடும் இலக்கிய–மானிடவியல் ஆய்வு.
- பெண் எழுத்தாளர்களும் ஆண் எழுத்தாளர்களும் பெண்களின் சூழல் அறிவைச் சித்திரிக்கும் விதங்களில் உள்ள வேறுபாடுகளை ஆராய்தல்.
- ஈழத்துத் தமிழ், புலம்பெயர் தமிழ் நாவல்களில் இடப்பெயர்ந்த சூழலில் மரபறிவு எவ்வாறு மறுவடிவம் பெறுகிறது என்பதை ஆராய்தல்.
- நாவல்சார் சூழல் கல்வித் திட்டத்தின் விளைவுகளை மாணவர்களிடம் அளவிடும் சோதனைமுறை ஆய்வு.

12. ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட முதன்மை நூல்கள்

1. இமையம். கோவேறு கழுதைகள். க்ரியா பதிப்பகம் 2/25, 17வது கிழக்குத் தெரு, காமராஜர் நகர், திருவான்மியூர், சென்னை – 600 041.
2. கண்மணி குணசேகரன். அஞ்சலை. தமிழினி பதிப்பகம். 67, பீட்டர்ஸ் சாலை, ராயப்பேட்டை, சென்னை – 600 014.
3. சு.தமிழ்ச்செல்வி. அளம். மருதா பதிப்பகம் . 226 (188), பாரதி சாலை, ராயப்பேட்டை, சென்னை – 600 014.
4. சு. தமிழ்ச்செல்வி. கீதாரி. பதிப்பகம் -நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் , 41-B, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை – 600 098.
5. சோ. தர்மன். கூகை. காலச்சுவடு பதிப்பகம். 669, கே.பி. சாலை, நாகர்கோவில் – 629 001.
6. சோ. தர்மன். சூல். அடையாளம் பதிப்பகம்.1205, இரண்டாவது தளம், கருப்பூர் சாலை, புத்தாநத்தம், திருச்சி மாவட்டம் – 621 310.
7. பாமா. சங்கதி. விடியல் பதிப்பகம். 11, பெரியார் நகர், மாசக்காளிபாளையம், கோயம்புத்தூர் – 641 015.

8. பெருமாள்முருகன். கூளமாதாரி. காலச்சுவடு பதிப்பகம். 669, கே.பி. சாலை, நாகர்கோவில் – 629 001.
9. ராஜம் கிருஷ்ணன். கரிப்பு மணிகள். தாகம் பதிப்பகம் – தி.நகர், சென்னை – 600 017
10. ராஜம் கிருஷ்ணன். குறிஞ்சித் தேன். ஸ்ரீ செண்பகா பதிப்பகம். No. 32B, கிருஷ்ணா தெரு, நாகேஷ் தியேட்டர் பின்புறம், பாண்டி பஜார், தியாகராய நகர், சென்னை – 600 017.

பார்வை நூல்கள்

References

சாந்தி சச்சிதானந்தம் , பெண்களின் சுவடுகளில் - தமிழினி வெளியீடு ,சென்னை -– 600 014.

வந்தனா சிவா, உயிரோடு உலாவ, பதிப்பகம்- பூவுலகின் நண்பர்கள்-எண் 72, முதல் தளம், 3ஆம் குறுக்குத் தெரு, அஞ்சுகம் நகர், மேற்கு ஜாபர்கான்பேட்டை, சென்னை – 600083.